

Írásmagyarázás helyett a Szeretet Istenének megértése

Bevezetés

A kereszténység létrejöttét követően hamar magán viselte (és viseli ma is) az emberi gyarlóság és bűn okozta megosztottságot, mely vérontást sem nélkülöző szembenállásban is megnyilvánult. És – bár Jézus megígérte a minden igazságra való elvezettetést, ennek ma nyomát sem látjuk a gyakorlatban. A szégyenteljes helyzet palástolására szolgáló ökumené valójában semmit nem old meg az egy nyáj helyett számtalan felekezetre szakadozott kereszténység egységre jutását illetően.

Ennek oka: egy ugyanazon bibliából a legkülönbözőbb hitvallásokat termelt ki az írástudás. És a keresztény felekezetek ma is az őket elválasztó (elvi) falak felépítésén és az árkok elmélyítésén fáradoznak lázas igyekezettel. Nyomát sem látjuk a valódi egységre törekvésnek.

Hogyan lehetséges mindez? Jézus ígérését semmiképpen nem vonhatjuk kétségbe, tehát joggal feltételezhetjük, hogy az egységre jutás igazsága megadatott az emberiség számára.

Két alapvető magyarázata mindenképpen van a helyzetnek:

- **A felekezeti hitelvek a biblia betűiből emberi ismeretekkel tévedésekkel tarkítva levont olvasatok, értelmezések.** A korabeli írástudás hibás módszertanát követve szavak, mondatok citálásával, szeretetlen emberi okoskodással csiszolt, tanítételek, melyek nagyon is magukon viselik a bűnös, tökéletlen emberi gondolkodást, és tévedéseket, illetve azt egyenesen Istenre vetítik, - megfélelmezve Jézus által kinyilatkoztatott isteni szeretetről, bölcsességről, igazságosságról.
- **Az emberiség számára átadott, az ellentmondásokat feloldó isteni igazságokat nem hajlandóak elfogadni, mert az a tévedések beismerésével járna.** És ez igen sok személyi és intézményi érdek súlyos sérelmével járna.

Jogos ezek után a kérdésfeltevés: milyen módszerrel juthatunk el a kereszténységet megosztó tévedések felismeréséhez és elkerüléséhez?

hez? Hol találunk rá Jézus által megígért minden igazságra való elvezetetésre?

A válasz: (idézet Balogh Dezső „*A hittitkok megnyíltak*” c művéből) „E mélypontból való szabadulás kulcsa az - a Szentlélek által felfedett, (J 16, 13.) ill. újra tudatosított (!) (J 14, 26.) néhány ígéretértelmezés, amely - minden eddigi hittannal szemben:

- a történelemben először biztosítja az isteni tökéletesség legfőbb ismérveinek, mint abszolút - bölcsesség (1.) - hatalom (2.) - igazságosság (3.) - szeretet (4.) kristálytisztá érvényesülését, ami által - automatikusan megszünteti az ellentmondásokat, és úgy válaszolja meg az ezeréves hittitkokat, hogy azokból az eddigi hitromboló hatások helyett, - Isten atyai szeretetének máig elképzelhetetlen mértéke sugárzik elő, - és végül -
- egyidejűleg világosan érvényteleníti az egyházi tanítóhivatalok „tévedhetetlenségének” - több mint szerénytelen - tévhiedelmét!”.

A választ tehát a Bibliából meríthetjük Urunk Jézus Krisztus által meghatározott szemléleti tisztasággal. Ez annyit jelent, hogy

- **mindig a szóban forgó kérdésről alkotott leghaladóbb, - azaz jézusi szellemű értelmezést emeljük mondanivalónk alapjává, amiképpen Urunk Jézus is, az -”én pedig azt mondom néktek”** kiemelésekkel él, - azonos tárgyú ószövetségi állásfoglalásokkal szemben!.
- **Azonos tárgyú újszövetségi tanítások között szintén a jézusi értelmezés tekintjük elsődlegesnek.** (J 13, 16. „Bizony, bizony mondom néktek: a szolga nem nagyobb az ő uránál, sem a követ nem nagyobb annál, aki azt küldte.”)

Ha pedig valaki erre azt felelné, hogy a Biblia nem tartalmazhat ellentmondásokat, akkor az a válaszuk, hogy valóban nem, csak az emberi szövegértelmezés hozza létre az ellentmondásokat, mivel gyakran összekeveri az írás szellemét a betűjével. **A Biblia nem „csupán” szent iratok gyűjteménye, melyek bármelyikéből szabadon idézhetünk tanaink legitimációjához, hanem hatalmas isteni tanítások és elvek rendszere,** mely elvek az evangéliumokban nyertek teljes és végleges megvilágítást. Minden szövegértelmezésnek, hitvallásnak tehát az evangéliumi világosság fényében kell

megmértetnie, hiszen Jézus mutatja be a maga igaz valóságában a Szeretet Istenét, az üdvösség elnyerésének útját, a keresztyén eszmét.

A fentiek alapján egy keresztyén hitvallásnak a következő szűrőkön kell keresztül mennie:

- Összhangban van Isten írott igéjével (Biblia), a jézusi szemléleti tisztaság prioritása mellett.
- Valamennyi történelmi korszak (őskortól a mai korig) embere számára (vallásától függetlenül) azonos üdvösségi kilátásokat biztosítva összhangban áll az abszolút isteni
 - szeretet
 - hatalom
 - bölcsesség
 - igazságosságosság
 kritériumaival.
- E kritériumokat kielégítő választ kell adnia az egyének, közösségek, népek, társadalmak életének sorskérdéseire, illetve annak különbözőségére, úgy a jelen kor embere, mint az elmúlt történelmi korok emberei számára.
- Az általános tudományos ismeretekkel (csillagászat, geológia) nem állhat szöges ellentmondásban

Talán felesleges ezek után annak megállapítása, hogy a jelenlegi felekezeti hitelvek nem hogy a fenti négyes követelményt nem elégítik ki, hanem azok egyikét sem. A részletek erdejében elveszve ókori, ill korai középkori ismereti szinten megfogalmazott tételei (ill azok újkori átvétele a később létrejött egyházaknál) ma már inkább gátolják, sem mint segítik a mai ember hitre jutását, ill. hitének megtartását. **Torz, szeszélyes, könyörtelen, személyválogató és következtelen Istent állítanak tanításuk középpontjába Jézus sokszoros bizonyágtevő tanításai, példázatai ellenére.**

2013-08-12